

at gøre det muligt at følge med Udviklingen og Tidens Krav om ved Forbedringer i Kirkebygningernes Indre at fremskaffe større Hygge og Bekvommelighed, end der for mange Kirkers Vedkommende hidtil har været«, har Mindretal Nr. 2 stillet et Ændringsforslag om en *ny selvstændig Affattelse* af Lovforslaget, en Affattelse, som »Ministeren imidlertid stærkt har fraraadet«. Dette Mindretal kan, som det udtales i Betænkningen, »ikke tiltræde det i Ministeriets Forslag nedlagte Princip, hvorefter der indføres et aarligt Kirkesyn med ikke alene kontrollerende Indflydelse, men udstyret med Magt til paa Trods af Kirkebestyrelsens Ønsker at forlange, hvad Synet maatte finde hensigtsmæssigt. Mindretallet formener, at efter at den aldeles overvejende Del af Landets Kirker er blevet selvejende eller i Løbet af ganske faa Aar vil blive det, er det ikke længere tidssvarende med en Ordning som af Ministeriet foreslaaet. Vi mener, at det nye Ejendomsforhold gør det rimeligt og naturligt at forlade de Synsformer, som med helt andre Forhold for Øje blev fastslaaet i Synsloven af 1861. Den Gang var langt den største Del af Landets Kirker i privat Eje, og af disse private Kirketiendeejere havde mange kun købt Kirker som en formentlig god Pengeanbringelse, hvoraf fulgte, at de paagældende kun gjorde det allernødtørftigste ved deres Kirker. Nu er imidlertid denne Kategori af Kirketiendeejere saa godt som forsvundet, og i deres Sted er traadt Kirkerne selv eller, om man vil, Sognene, som i Fremtiden vil faa Vedligeholdelsen af Kirkerne. Det er da naturligt at give disse friere Hænder; men man er gaaet den modsatte Vej; man har givet Synet endnu større Myndighed end tidligere. Da der i de fleste Tilfælde er lagt tilstrækkeligt hen til Kirkens Vedligeholdelse, er der for Sognene ikke stor Fristelse til at holde Kirkerne daarligt, og vi mener, at jo mere det overlades Sognene — selvfølgelig under en passende Kontrol —, desto mere Lyst vil man faa til at holde Kirkerne smukt. Jo mere Selvstyret udvikles her, desto bedre vil det være baade for Kirkens Liv og for Kirkebygningen, medens et Kirkesyn med den Myndighed, som Ministeriet har foreslaaet, vil til Skade for Kirkelivet og Kirkebygningen blive modtaget med betydelig mindre Velvillie af Befolkningen. Det synes heller ikke kønsekvent at lade